Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 22. december 1972
om pristilpasning ved salg af kul på det fælles marked

(72/443/EKSF)

(EFT L 297 af 30.12.1972, s. 45)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens beslutning nr. 2526/86/EKSF af 31. juli 1986	L 222	8	8.8.1986

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

▼B

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. december 1972

om pristilpasning ved salg af kul på det fælles marked

(72/443/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 60, stk. (2), litra b), og artikel 47,

under henvisning til beslutning nr. 30/53 af 2. maj 1953 om de fremgangsmåder, som i henhold til traktatens artiekl 60, stk. (1), er forbudt inden for det fælles marked for kul og stål [1],

under henvisning til beslutning nr. 3/58 af 18. marts 1958 om pristilpasning ved salg af kul på det fælles marked [2],

under henvisning til afgørelse undertegnet den 22. januar 1972 af Rådet for De europæiske Fællesskaber vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 153 i den akt, som er vedføjet den nævnte afgørelse,

efter høring af Det rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Med beslutning nr. 3/58 er virksomhedernes ret til at bringe deres tilbud på linje med en prisliste, som er opstillet ud fra et andet sted, og som giver køberen de gunstigste betingelser på bestemmelsesstedet, blevet begrænset for at undgå forstyrrelser på det fælles marked;

det fælles marked for kul er siden 1958 undergået ændringer. De begrænsninger, som gælder for retten til tilpasning, må tilpasses den ændrede situation; i den forbindelse må der tages hensyn til Det forenede Kongeriges, Danmarks og Irlands tiltrædelse af Fællesskabet og de følger, som opstår heraf for den yderligere udvikling på kulmarkedet«

det er derfor nødvendigt at erstatte de regler, som er nedfældet i beslutning nr. 3/58, med nye bestemmelser. I den forbindelse må der på grundlag af artikel 30 i ovennævnte akt gås frem efter de retningslinjer, som er opstillet i bilag II til denne akt;

retten til tilpasning skal begrænses til sådanne produktionsvirksomheders og salgsorganisationers prislister, som med hensyn til produktionsomfang og -betingelser er af betydning for prisdannelsen på det fælles marked: Efter de erfaringer, som er indsamlet siden 1958, er det virksomheder, som på det fælles marked årlig afsætter over i alt 1 mio. t stenkul eller sten- og brunkulsprodukter af egen produktion; desuden skal der tages hensyn til de virksomheder, hvor der forestår standsning af produktionen;

på den anden side må de mængder begrænses, der af de nævnte virksomheder må afsættes på det fælles marked ved tilpasning. For at undgå følelige ændringer i de traditionelle leverancestrømme er det formålstjenligt at foretage denne begrænsning geografisk og for de vigtigste produktgrupper;

udøvelse af retten til tilpasning forudsætter, at de brændstoffer, der skal leveres, kan sammenlignes med brændstofferne i den prisliste, hvortil tilpasningen sker;

for at ulovlige prisunderbydninger kan forhindres, er virksomhederne i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 30/53 forpligtet til ved bestemmelse af frankoprisen at overholde alle betingelserne i den prisliste, de tilpasser sig;

---

[1] EFT af 4.5.1953, s. 109 ff.
[2] EFT af 29.3.1958, s. 157 ff.

▼B

for at kunne beregne frankoprisen rigtigt må virksomhederne have nøje kendskab til transportomkostningerne;

for at muliggøre kontrol af de tilpasningsrabatter, hvor der skal tages hensyn til søtransporter, skal virksomhederne meddele Kommissionen de søfragter, der er taget hensyn til ved tilpasningen. For at bringe de anvendte søfragter til de interesserede parters kendskab kan Komkissionen offentliggøre dem på egnet måde;

for at omfanget af de tilpasningsforretninger, som er foretaget af virksomhederne, kan bedømes, og for at anvendelsen af de bestemmelser, som er indeholdt i denne beslutning, kan kontrolleres, skal virksomhederne proligtes til løbende at holde Kommissionen underrettet om arten og omfanget af deres tilpasningsforretninger —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Virksomhederne inden for kulindustrien kan kun i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i de følgende artikel er i denne beslutning, gøre brug af deres ret til at bringe deres priser på linje med en prisliste, som er opstillet ud fra et andet sted, der giver køberen de gunstigste betingelser på leveringsstedet (pristilpasning).

2. Bestemmelserne i denne beslutning finder ligeledes anvendelse på salgsorganisationer for kulindustriens virksomheder i henhold til artiekl 1, stk. 2, i beslutning nr. 30/53.

Artikel 2

Kulindustriens virksomheder må udelukkende bringe deres priser på linje med følgende virksomheders og salgsorganisationers prislister:

Aachener Kohlenverkauf GmbH, Aachen

▼M1

Empresa Nacional Carbonífera del Sur (Encasur), Córdoba

▼B

Gewerkschaft Auguste-Viktoria, Marl i.W.

Houilléres du Bassin du Centre et du, Midi, Saint Etienne

Houillères du Bassin de Lorraine, Metz

Houillères du Bassin du Nord et du Pas-de-Calais, Douai

▼M1

Hullera Vasco Leonesa, SA, Madrid

Hulleras del Norte, SA (Hunosa), Oviedo

Minero Siderúrgica de Ponferrada, SA, Madrid

▼B

National Coal Board, London

Niedersächsischer Kohlen-Verkauf GmbH, Hannover

▼M1

NV Kempense Steenkolenmijnen, Houthalen-Helchteren

▼B

Rheinischer Braunkohlenbrikett-Verkauf GmbH, Köln

Ruhrkohle AG, Essen

Saarbergwerke AG, Saarbrücken

Sophia-Jacoba Handelsgesellschaft m.b.H., Hückelhoven.

▼M1

▼B

Artikel 3

1. De i artiekl 2 anførte virksomheder må i hvert af de nedennævnte afsætningsområder kun foretages pristilpasninger svarende til de mængder, de i det foregående kalenderår har afsat i området.

Afsætningsområder i henhold til denne bestemmelser er:

a) Storbritannien og Nordirland

b) I Forbundsrepublikken Tyskland:

— følgende Länder: Niedersachsen, Schleswig-Holstein, Hamburg, Bremen ►M1 og Vestberlin ◄

— følgende Länder: Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz og Saar

— følgende Länder: Hessen, Baden-Württemberg og Bayern

c) Belgien og Luxembourg

d) I Frankrig:

— området øst for departementerne Aisne, Seine-et-Marne, Loiret, Loir-etCher, Indre, Haute-Vienne, Dordogne, Lot-et-Garonne, Gers, Hautes-Pyrenées inklusive disse departementer

— de øvrige franske departementer

e) Italien

f) Nederlandene

g) Danmark

h) Irland

▼A1

i) Grækenland

▼M1

j) Spanien

k) Portugal

▼A2

l) Østrig

m) Finland

n) Sverige

▼B

2. De i stk. 1 anførte mængder gælder skærskilt for henholdsvis:

a) stenkul bestemt til forkoksning

b) stenkul bestemt til husholdninger og til mindre forbrug

c) andre stenkul

d) højovnskoks

e) støbekoks

f) andre koks

g) stenkulsbriketter

h) brunkulsbriketter

3. Kommissionen kan til fordel for enkelte virksomheder eller salgsorganisationer efter begrundet ansøgning forhøje de mængdegrænser, som er anført i stk. 1 og 2.

Artikel 4

1. Pristilpasning er kun tilladt, hvis virksomheden kan bestemme transportomkostningerne indtil bestemmelsesstedet pålideligt.

2. Såfremt transportomkostningerne ikke er offentliggjort, er den virksomhed, som tilpasser sig, forpligtet til, om fornødent ved fremlæggelse af original dokumentation, at forvisse sig om rigtigheden af de oplysninger, som er afgivet af køberen eller transportvirksomhederne med hensyn til transportomkostningernes størrelse.

▼B

Artikel 5

Ved bestemmelse af frankoprisen på bestemmelsesstedet skal den virksomhed, som tilpasser sig, tage hensyn til forhandlertillæg, som skal bæres af forbrugeren, prisforhøjelser eller -afslag for aske- og vandindhold, kvalitetspræmier samt andre kendetegn, der er af betydning for kuls brugsværdi (f.eks. granulering, indhold af flygtige bestanddele, brændværdi, svovlindhold, koksdannelsesevne).

Artikel 6

1. Virksomhederne inden for kulindustrien er forpligtet til at give meddelelse om de tilpasningsforretninger inden for det fælles marked, hvor der skal tages hensyn til en søtransport. I meddelesen skal størrelsen af den søfragt, som er blevet langt til grund ved beregningen af tilpasningsrabatten, angives.

2. Meddelelsen skal ske ved kontraktens indgåelse. Den omfatter enkelthederne ved beregningen af tilpasningsprisen; i denne forbindelse skal der skelnes mellem lasteomkostninger og fragt (inklusive havnegebyrer, forsikring og andre omkostninger beregnet af afladeren).

3. Kommissionen giver på forespørgsel meddelelse til alle interesserede virksomheder om de søfragter, den har fået melding om; den kan offentliggøre dem på egnet måde.

Artikel 7

De virksomheder, som gør brug af retten til pristilpasning, er forpligtet til hvert år pr. 15. august og 15. februar for det foregående kalenderhalvår at give Kommissionen meddelelse herom:

a) de brændstofmængder, for hvilke der er indgået leveringskontrakter med pristilpasning, med angivelse af de aftalte betingelser;

b) de brændstofmængder, som med pristilpasning og på grundlag af egen prisliste er blevet leveret til hvert af de afsætningsområder, der er anført i artikel 3, stk. 1.

Virksomhedernes meldinger skal afgives på formularer, hvis enkeltheder foreskrives af Kommissionen.

Artikel 8

Bestemmelserne i denne beslutning er ikke til hinder for, at virksomhederne i henhold til artikel 60, stk. (2), sidste afsnit, kan bringe deres priser på linje med de betingelser, der opstilles af virksomheder uden for Fællesskabet.

Artikel 9

Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 1973. På samme tidspunkt ophæves beslutning nr. 3/58.